

Nr 106.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till lantmäterikontorsbyggnad i Örebro; given Stockholms slott den 5 mars 1943.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustaf Andersson.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 mars 1943.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Andersson.

I skrivelse den 9 september 1942 anmälde byggnadsstyrelsen sin avsikt att hemställa om anvisande av medel för budgetåret 1943/44 till uppförande av en nybyggnad för lantmäterikontoret i Örebro.

Sedermera har styrelsen i skrivelse den 5 januari 1943 framlagt utredning och förslag i ämnet.

Styrelsen meddelar till en början, att *lantmäteristyrelsen* i skrivelse till byggnadsstyrelsen den 11 februari 1936 anhållit, att byggnadsstyrelsen måtte vidtaga åtgärder för att åt lantmäterikontoret i Örebro, som är inrymt i Örebro slott, bereda förbättrade lokaler.

I skrivelsen anfördes bland annat.

Vid verkställd inspektion å lantmäterikontoret har det visat sig, att en lösning av lokalfrågan är långt mera trängande än förut antagits. Lantmäterikontoret består av två större och tre mindre rum samt tambur med en sammanlagd golvyta av 172 kvadratmeter, vilken yta dock genom uppbyggande av ett »övre arkiv» i ett av de större rummen och en läktare i det andra utökats med 71 kvadratmeter eller alltså till 243 kvadratmeter. De tre mindre rummen avses till tjänsterum och användas av överlantmätaren, assistent och kanslibitråde, under det att de två övriga rummen äro arkiv. Det ena av dessa två arkivrum måste emellertid dessutom användas icke blott till arbetsplats för såväl tillfällig assistent som 2 å 3 kvinnliga biträden utan jämväl såsom visningssal för besökande lantmätare och allmänhet. Givet är att denna nödtvungna anordning länder arbetet å kontoret till avsevärd skada.

Ej heller äro de för det egentliga arkivet disponerade utrymmena tillräckliga utan fordra snar utökning. Därtill kommer den mindre tillfredsställande anordningen med uppbyggd läktare och »övre arkiv».

Vid lantmäteristyrelsens skrivelse fanns fogad en av *överlantmätaren i Örebro län* lämnad redogörelse för lokalförhållandena vid lantmäterikontoret.

I densamma anfördes bland annat följande.

Under senare år har ofta förts på tal eventuell utökning och omändring av lokalerna för lantmäterikontoret, och olika förslag hava därvid diskuterats. Ej blott från lantmätarhus utan även från den allmänhet, som besöker kontoret, hava nämligen framställts anmärkningar mot det otillräckliga utrymmet och den fullkomliga bristen på tillgång till någon ostörd plats för arkivforskning. De besökande måste nämligen vistas i samma rum och understundom till och med begagna samma arbetsbord som personalen, vilken givetvis i ej mindre grad härigenom oroas. Under senare åren hava gång på gång ändringar vidtagits av de anställdas placering inom lokalerna för att om möjligt hålla allmänheten utanför det inre arbetsrummet, där skriv- och räknearbeten oftast förekomma. Någon effektiv förbättring kan dock icke åstadkommas utan genomgripande omändring av kontorets lokaler i så måtto, att flera rum ställas till förfogande. Jämsides med detta önskemål beträffande arbets- och forskningsrummen har emellertid behovet av ökat utrymme för arkivet gjort sig gällande.

Någon korridor utmed de fem rum, som kontoret disponerar, finnes ej. Det enda rum, som har direkt förbindelse med tamburen, är kanslibiträdets rum, och genom detta måste all trafik gå. Överlantmätaren är härjämte tvungen att till och från sitt rum passera genom assistentens rum och det stora arbetsrummet, där övriga biträden hava sina arbetsbord och skriv- och räknesmaskiner samt karitransportör äro uppställda och som utgör den enda tillgängliga platsen för besökande lantmätare och allmänheten, då de önska studera kartor och handlingar. En eller annan bland lantmätarna plägar vid arkivforskning begagna sig av själva arkivrummen och däri stående bord, men detta är för kontorspersonalens del ej stort bättre, då därigenom avsevärt förhindras arkivakternas uttagande och inläggande. Belysnings- och värmeförhållandena äro för övrigt inom arkivlokalerna otillfredsställande,

och på övre arkivet är något långvarigt vistande på grund av otillräcklig ventilanordning så gott som uteslutet.

Att lantmäterikontorets nuvarande lokaler i flera avseenden kunna betecknas såsom allt annat än tillfredsställande, erfares sålunda redan vid en helt flyktig besiktning och har även uppmärksammats av statsrevisorerna. Vid deras besök år 1935 kunde de givetvis endast konstatera, att samma förhållande som förut var rådande, men härjämte observerades akivakternas förvaring i träskåp, vilket särskilt ur elfdaresynpunkt ansågs vara betänkligt.

Byggnadsstyrelsen meddelar härefter i sin skrivelse, att styrelsen — sedan länsstyrelsen i Örebro län avstyrkt, att ytterligare lokaler i Örebro slott upplättes till lantmäterikontoret — funnit att lokalfrågan måste lösas genom uppförande av en nybyggnad. Styrelsen förklarar sig hava gjort föreliggande olika möjligheter för förläggning av lantmäterikontoret till föremål för ingående undersökningar. För sin del har styrelsen stannat vid att förorda, att byggnaden skulle förläggas till ett statens järnvägar tillhörigt område invid centralstationen. Området begränsas av Klostergatan, Östra Nobelgatan, Storgatan och Järnvägsgatan samt innehåller en yta av omkring 7,200 kvadratmeter. Lantmäteristyrelsen hade, upplyser byggnadsstyrelsen, förklarat, att lantmäterikontoret lämpligen kunde förläggas till detta område, varjämte järnvägsstyrelsen uttalat, att ämbetsverket visserligen funnit området väl värdefullt och välbeläget för att utnyttjas för allmän bebyggelse men att styrelsen icke ville motsätta sig lantmäterikontorets förläggning till platsen, om annan lämplig och billigare tomt icke stode att erhålla. I sådant fall borde emellertid icke endast lantmäteritomten utan området i dess helhet överföras från järnvägsstyrelsens till annan myndighets förvaltning och statens järnvägars fond ersättas med ett efter 50 kronor per kvadratmeter beräknat värde eller 360,000 kronor.

Då ett disponerande av tomten endast medför ett överförande från en statlig fond till en annan och någon statsutgift i egentlig mening icke behöver ifrågakomma, har byggnadsstyrelsen ansett en mer ingående värdering ej vara erforderlig och det av järnvägsstyrelsen beräknade ersättningsbeloppet kunna godtagas.

Styrelsen upplyser, att området ännu icke stadsplanlagts men att enligt ett uppgjort förslag viss del därav skulle utläggas till gator och planteringar, medan återstoden skulle utgöra ett byggnadskvarter med tre lamellbyggnader, av vilka den västligaste lämpligen skulle kunna tagas i anspråk för lantmäterikontoret. Huruvida de två övriga tomterna skulle reserveras för annan statlig bebyggelse eller försäljas syntes icke på frågans nuvarande ståndpunkt behöva avgöras.

Beträffande den föreslagna tomten anför styrelsen, att platsen invid centralstationen vore synnerligen lämplig både för lantmäterikontoret och för allmänheten. Kostnader för tomtens förvärvande behövde icke åsamkas statsverket. Den tvekan, som syntes kunna råda rörande tomtens lämplighet, hänförde sig uteslutande till att denna vid exploatering skulle kunna anses hava ett förhållandevis högt värde. Uppskattades hela statens järnvägars område

till 360,000 kronor och värdet av den mark staden skulle av detta område inlösa för gator och planteringar till omkring 60,000 kronor, återstode för kronans behållna mark ett värde av omkring 300,000 kronor. Enligt det uppgjorda stadsplaneförslaget skulle denna mark utgöra ett kvarter, som indelades i tre tomter, av vilka den västligaste och minst värdefulla skulle användas för lantmäterikontoret. Denna tomt beräknades av länsarkitekten hava ett saluvärde av omkring 56,000 kronor och de båda övriga av 72,000 respektive 173,000 kronor.

På byggnadsstyrelsens uppdrag har länsarkitekten Ebbe Borg utarbetat tre vid styrelsens skrivelse fogade skisser till nybyggnad för lantmäterikontoret. Till grund för förslaget hade, upplyser styrelsen, legat ett program, som framkommit vid med lantmäteristyrelsen förda underhandlingar och som av ämbetsverket ansetts tillgodose de minimikrav, vilka måste uppställas vid planerande av arkivutrymme för en 25-års period, den minsta tidrymd, som kunde ifrågakomma för en byggnad av detta slag. Byggnadens källarvåning skulle endast i ringa utsträckning nu inredas. Därigenom lämnades möjlighet öppen att i en framtid anordna ytterligare arkivutrymme. Detta kunde visserligen icke sägas fylla de krav på god belysning, vilka gällde för lantmäteriararkiv, där arbete ständigt påginge, men finge dock anses möjligt att använda såsom utökning av huvudarkivet. Huvudarkivet vore jämte en vaktmästarbostad förlagt till en låg bottenvåning, medan våningen 1 trappa upp inrymde kontorets tjänstelokaler.

Byggnaden tänktes så förlagd å tomten, att plats kunde beredas för en tillbyggnad, inrymmande en kartlagningscentral, vars inrättande i Örebro lantmäteristyrelsen övervägde.

Byggnadsstyrelsen har förklarat sig finna förslaget väl genomtänkt och de särskilda rummen lämpligt avpassade efter de olika behoven, varför styrelsen i och för sig icke har något att erinra mot detsamma.

En inom byggnadsstyrelsen på grundval av förslaget uppgjord kostnadsberäkning slutar på 270,000 kronor. Viss minskning av byggnaden torde, upplyser styrelsen, vara möjlig att åstadkomma genom att utesluta källarvåningen och i denna befintligt reservutrymme för arkiv. Kontorets arkiv finge då anordnas i en väl belyst souterrängvåning och vaktmästarbostad inredas å byggnadens vind. Tiden hade ej medgivit omarbetning av ritningarna, men styrelsen beräknade, att en sänkning av byggnadskostnaderna med omkring 20,000 kronor skulle kunna ernås. För ändamålet skulle alltså erfordras ett belopp å 250,000 kronor.

Vid byggnadens planläggning och konstruktion borde enligt byggnadsstyrelsens mening tillses, att möjligheter hölles öppna att påbygga densamma med ytterligare en våning för att kunna tillgodose framdeles uppkommande lokalbehov, t. ex. för den beslutade statliga vägförvaltningen i länet.

I yttrande den 23 december 1942 hade länsstyrelsen förklarat sig finna förslaget om lantmäterikontorets förläggning till statens järnvägars område vid Järnväggsgatan synnerligen lämpligt och ur allmänhetens synpunkt det bästa tänkbara. Jämväl ur stadsplanesynpunkt vore det enligt länsstyrelsens

mening lämpligt, om å området uppfördes fristående byggnader av offentlig karaktär.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer byggnadsstyrelsen, att Kungl Maj:t måtte *dels* föreskriva, att berörda statens järnvägar tillhöriga område vid centralstationen i Örebro skall överföras från statens järnvägars fond till statens allmänna fastighetsfond, byggnadsstyrelsens delfond, och ställas under byggnadsstyrelsens förvaltning samt vid överförandet åsätas ett värde av 360,000 kronor, *dels ock* föreslå 1943 års riksdag att för uppförande å nämnda område av nybyggnad för lantmäterikontoret i Örebro i huvudsaklig överensstämmelse med omförmälda förslag för budgetåret 1943/44 anvisa ett reservationsanslag å 250,000 kronor.

Med anledning av den av byggnadsstyrelsen antydda möjligheten att något begränsa byggnadsprogrammet har jag under hand uppdragit å styrelsen att verkställa närmare utredning härutinnan. Då enligt vad som framkommit vid av byggnadsstyrelsen igångsatt förberedande undersökning rörande förläggningen av den blivande statliga vägförvaltningen i Örebro län svårigheter föreligga att i någon befintlig byggnad erhålla lämpliga lokaler för nämnda förvaltning, borde i samband med utredningen jämväl undersökas lämpligheten av att förlägga vägförvaltningen till den ifrågasatta nybyggnaden för lantmäterikontoret.

Med en den 25 februari 1943 dagtecknad skrivelse har *byggnadsstyrelsen* överlämnat nya skissritningar till lantmäterikontorsbyggnaden. Dessa innefatta två alternativ, det ena avseende enbart lokaler för lantmäterikontoret och det andra lokaler jämväl för den blivande vägförvaltningen.

Beträffande de två alternativförslagen anföres i skrivelsen.

I det alternativ, som enbart avser lokaler för lantmäterikontoret, har dettas arkiv förlagts till en väl belyst souterrängvåning och någon egentlig källare följaktligen ej anordnats. Särskilt väntrum för allmänheten har uteslutits, vaktmästaren har erhållit plats i en belyst korridor och lunchrummet jämte vaktmästarbostaden förlagts till vindsvåningen. Därjämte har viss omgruppering av tjänsterummen vidtagits. Med streckade linjer har å ritningen över vinden angivits möjlighet till framtida inredande av denna. Genom den vidtagna omgrupperingen har det blivit möjligt ej endast att minska byggnadens höjd utan även att minska dess längd med omkring 5 meter. Kostnaden för detta alternativ torde enligt styrelsens beräkning uppgå till 230,000 kronor.

Det andra alternativet är beträffande souterräng- och bottenvåningarna fullständigt lika med det föregående men förutsätter, att byggnaden uppföres i två våningar. Den övre av dessa inrymmer *dels* lokaler för vägförvaltningen i överensstämmelse med ett program, som 1942 års vägsakkunniga tillställt styrelsen, *dels ock* bostad för vaktmästare. Lunchrum avses skola inredas å vinden. Byggnaden förutsättes erhålla ett förhållandevis högt tak, som så utformas, att framtida eventuellt uppkommande behov av ökat utrymme för vägförvaltningen kan tillgodoses genom inredande av vinden. Kostnaden för en sålunda utökad byggnad har beräknats till 250,000 kronor.

I ingendera kostnadsberäkningen ingår hyll- och skåpinredning i lantmäterikontorets arkiv.

Under erinran om att inom byggnadsstyrelsen för närvarande utreddes, huru lokaler för de blivande vägförvaltningarna skulle kunna anordnas, anföres i skrivelsen vidare i huvudsak följande.

För Örebro:s vidkommande ha tre olika utvägar blivit föremål för utredning, nämligen, förutom nämnda sammanförande av vägförvaltningen och lantmäterikontoret till en gemensam nybyggnad, *dels* huruvida lokaler skulle kunna beredas inom Örebro slott genom vidtagande av vissa ändringsarbeten inom detta, *dels* huruvida användbara lokaler skulle kunna erhållas genom förhyrning.

Länsarkitekten har framlagt ett av länsstyrelsen förordat förslag att inrymma vägförvaltningen i slottet. Detta skulle möjliggöras genom att den inredning av lanterninen på nordvästra tornet, som länsstyrelsen två gånger tidigare föreslagit men Kungl. Maj:t ej medgivit, skulle komma till utförande samt att den till Örebro läns museum nu hörande »högreståndsalen» skulle frångå museet samt uppdelas till tjänsterum för länsstyrelsen. Vägförvaltningen skulle få disponera *dels* det nuvarande vägingenjörskontoret, *dels* ett nu av länsstyrelsen använt rum samt ett rum som nu disponeras av länsarkitektkontoret, *dels* ock det i lanterninen nytillkommande utrymme. I detta sammanhang förutsattes, att länsarkitektkontoret skulle erhålla två rum, som nu användas av landsfogden. Länsstyrelsen skulle erhålla ersättning för avstådda utrymmen samt någon utvidgning genom »högreståndsalsens» uppdelande i fem tjänste- och ett vaktrum och skulle alltså erhålla ett med två tjänsterum ökat utrymme.

Denna lösning, som beräknas draga en kostnad av omkring 75,000 kronor, kan utan tvivel genomföras, men något reservutrymme för att möta eventuellt framkommande behov av ökat utrymme för vägförvaltningen skulle icke stå till buds utan ytterligare inkräktande på museets lokaler samt omflyttningar av såväl länsarkitektkontoret som delar av länsstyrelsen.

Endast en lokal, som kunnat komma i fråga, har enligt länsarkitektens uppgift utbudits till förhyrning, nämligen en för närvarande oinredd kontorsvåning i fastigheten Gamla gatan 4. Byggnadsstyrelsen har undersökt möjligheterna för att här anordna lokaler åt vägförvaltningen. Av en uppgjord planritning (bilagd promemorian) framgår, att utrymmet även med det nu uppställda programmet för provisoriska lokaler skulle bli mycket knappt och föga ändamålsenligt. Hyran uppgives skola bli omkring 6,000 kronor per år, och länsarkitekten har under hand upplyst, att fastighetsägaren kräver, att ett för flera år framåt bindande kontrakt upprättas. Ett sådant villkor skulle än ytterligare öka de betänkligheter, man måste hysa mot att ingå på hyresavtal rörande denna lokal. Då den troligen skulle kunna nödtorftigt tillgodose det omedelbara behovet, ehuru den ingalunda kan betecknas såsom lämplig, kunde möjligen övervägas att avsluta ett kontrakt avseende den allra närmaste tiden, medan erfarenheter rörande vägförvaltningens arbete och arbetssätt vinnas. Att för någon mera avsevärd tidrymd binda denna institution vid alltför olämpliga och alltför knappa lokaler synes däremot vara mindre välbetänkt.

Vägas de undersökta möjligheterna för anskaffande av lokaler åt vägförvaltningen mot varandra, synes förslaget att inrymma dem i en med lantmäterikontoret gemensam byggnad erbjuda de största fördelarna. Vägförvaltningen skulle härvid erhålla för densamma avpassade lokaler och möjligheter till framtida utvidgning, i den mån sådan befinnes behöfelig. Vidare skulle lantmäterikontoret få sitt sedan mycket lång tid tillbaka högst kända behov av förbättrade och utökade lokaler tillgodosett. Slutligen skulle länsstyrelsen erhålla ett betydande lokaltillskott, i det att det utrymme väg-

ingenjör- och lantmäterikontoren nu upptaga i slottet kunde ställas till dess förfogande. Vägingenjörskontoret består av tre rum om tillhoppa c:a 80 m² och lantmäterikontoret av fem rum om tillhoppa c:a 170 m²; till länsstyrelsens förfogande skulle alltså kunna ställas 8 rum, av vilka två kunna uppdelas, om tillhoppa c:a 250 m². Dessa fördelar synas vara så avsevärda, att de även under nuvarande statsfinansiella förhållanden kunna motivera, att nybyggnad för angivna ändamål vidtages.

Slutligen uttalas i skrivelsen, att nybyggnaden, även om beslut fattades med minsta möjliga tidsutdräkt, icke kunde bli färdig till instundande årskifte, då vägförvaltningen beräknats träda i funktion. Provisoriska lokaler för viss tid — sannolikt högst ett halvt år, därest byggnadsarbetena finge bedrivas oförhindrat — måste därför anskaffas genom förhyrning för det fall nuvarande lokaler icke skulle förslå ens under den nya organisationens första verksamhetsmånader.

Av den lämnade redogörelsen framgår, att lokalerna för lantmäterikontoret i Örebro sedan lång tid äro såväl otillräckliga som i övrigt otillfredsställande. Olägenheterna härav göra sig gällande såväl för kontorets personal som för lantmätare och allmänhet, som för arkivforskning och i andra ärenden måste besöka kontoret. Det ligger i sakens natur, att personalens arbete i hög grad störes, då på grund av bristen på särskilda utrymmen arkivforskning av besökande måste ske i personalens arbetsrum. Härtill kommer, att de trånga lokalerna omöjliggöra nöjaktig arkivvård och medföra risk för skada å arkivmaterialet, i främsta rummet de oersättliga kartorna. Oavsett detta kommer arkivbeståndets fortgående tillväxt inom kort att göra det ofrånkomligt att anskaffa nya utrymmen för kontoret.

*Departements-
chefen.*

Ehuru det sålunda i och för sig får anses väl motiverat, att åtgärder skyndsamt vidtagas för att bereda lantmäterikontoret ökade och bättre lokaler, skulle jag likväl i nuvarande läge knappast ansett mig kunna förorda ett omedelbart beslut om nybyggnad enbart för kontorets vidkommande. Nybyggnadsfrågan har emellertid vunnit aktualitet även genom nödvändigheten att anskaffa lämpliga lokaler för den blivande statliga vägförvaltningen i Örebro län.

Byggnadsstyrelsen har närmare undersökt tre föreliggande möjligheter att lösa vägförvaltningens lokalfråga. Enligt ett alternativ skulle utrymme beredas i Örebro slott, där den nuvarande vägorganisationen är förlagd. Detta förslag förutsätter vissa ganska omfattande inredningsarbeten i slottets nordvästra torn, utflyttning av en del av länets museum samt viss om disposition i övrigt av lokalerna i slottet. Kostnaderna för en lösning i enlighet härmed äro beräknade till 75,000 kronor. Ett annat alternativ innebär förhyrning i privat fastighet, och slutligen föreligger såsom tredje alternativ ett förslag om förläggning av vägförvaltningen till den ifrågasatta lantmäterikontorsbyggnaden. Denna byggnad skulle för dylikt fall förses med en andra våning. Sistnämnda lösning skulle medföra en ökad byggnadskostnad för lantmäterikontorsbyggnaden av 20,000 kronor. Byggnadsstyrelsen har på närmare angivna skäl förordat det tredje alternativet.

I nuvarande läge anser jag, att en förhyrning i och för sig vore att föredraga. Enligt vad gjorda undersökningar givit vid handen, skulle emellertid den enda lokal, som skulle kunna komma i fråga, bliva knapp och i övrigt föga ändamålsenlig. Då förhyrningen förutsätter omfattande inredningsarbeten och fastighetsägaren därför lär förflera år bindande hyreskontrakt med en jämförelsevis hög hyresersättning, anser jag mig lika med byggnadsstyrelsen icke böra förorda denna lösning.

På grund av, bland annat, de i förhållande till utrymmesvinsten ganska stora kostnader, som en förläggning av vägförvaltningens lokaler till slottet skulle medföra, synes ej heller detta alternativ tillfredsställande.

Mot det tredje alternativet talar den större kapitalinvestering, 250,000 kronor, som dess genomförande skulle medföra. Å andra sidan skulle en lösning av byggnadsfrågorna enligt detta förslag medföra avsevärda fördelar för de myndigheter, som beröras av detsamma. Sålunda skulle vägförvaltningen erhålla för densamma väl avpassade lokaler och möjlighet till måhända erforderlig framtida utvidgning. Vidare skulle lantmäterikontorets trängande lokalbehov bliva tillgodosett för avsevärd tid framåt. Länsstyrelsen slutligen, som jämväl är i behov av ökade utrymmen, skulle, sedan den nuvarande vägorganisationen och lantmäterikontoret avflyttat från slottet, kunna helt eller delvis taga i anspråk de härigenom ledigblivna lokalerna. Här angivna fördelar anser jag tillsamman tagna vara så betydande, att jag finner mig böra förorda, att en nybyggnad uppföres för lantmäterikontoret och vägförvaltningen.

Byggnadsstyrelsens förslag, att för lantmäterikontorsbyggnaden skulle tagas i anspråk viss del av den statens järnvägar tillhöriga tomtmarken vid centralstationen i Örebro, har jag ansett mig böra biträda. Därest statsmakterna fatta beslut om uppförande av lantmäterikontorsbyggnaden på denna tomtmark, torde det sedermera få ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut om tomtmarkens överförande från statens järnvägars fond till statens allmänna fastighetsfond, därvid — i enlighet med vad byggnadsstyrelsen och järnvägsstyrelsen förutsatt — överflyttningen torde böra omfatta ej blott vad som behöver tagas i anspråk för nybyggnaden utan även återstående del av tomtmarken.

De föreliggande skissritningarna till en lantmäterikontorsbyggnad i två våningar synas vara uppgjorda med beaktande i huvudsak av de normer, som numera tillämpas i fråga om utrymmesstandarden å statliga byggnader i allmänhet. Jag har därför icke något att erinra mot desamma. Den beräknade byggnadskostnaden av 250,000 kronor har ej heller givit mig anledning till invändning.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Lantmäterikontorsbyggnad i Örebro* för budgetåret 1943/44 å kapitalbudgeten under rubrik Statens allmänna fastighetsfond anvisa ett investeringsanslag
av kronor 250,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

F. Wessberg.

